

कविः श्रीसावीत्रि

श्रीवीचंत रिक्षमयोः ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा
 सप्रणवसावित्र्यारक्षं कुर्यात् ॥ ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ
 सं ॐ जनः तपः ॐ सत्यम् ॐ विश्वरूपाणि प्रतिमुच
 ते ॥ ~~विना क म र ख त्स विना~~ ॥ विना क म र ख त्स विना
 वरेण निप्रयाण मुखसो विराजति ॥ ॐ आपो ज्यो-
 तीर सोमं तं व्रक्ष्य भू भुवः स्वरोम् ॥ ॐ सूर्यश्च
 मासन्नुश्च मनुपतयश्च मनुकृते ज्यः पापे भो रं
 तं तो यद्रात्र्या पापमकार्ष्ण स्मनसा वाचा हस्ताभ्या
 म्पश्चाद्दरेण शिस्तारान्निदवलम्ब्य न यत्कि
 चिदुदितं मयि इदमहं स्मृत्यो नो सूर्यो ज्योति

विजुहोमिस्वाहा॥३॥ आपोहिष्टा मयोभवः॥१॥ अंतान
 ऊर्जदधतन॥२॥ ऊर्महेरण्यचक्षुसे॥२॥ ऊं योवः
 शिवतमोरसः॥४॥ ऊंतस्यभाजयतेहनः॥५॥ ऊं३॥ शती
 रिवमानरः॥६॥ ऊंतस्माग्रं गमामवः॥७॥ ऊं यस्यक्ष
 यायजिन्वय॥८॥ ऊं आपोजनयाचनः॥९॥ ऊं प्रपदादि
 वसुमचानः स्विन्नः स्नातोमलादिवपूतं वित्रेण वाज्यामा
 पः अधत्तुमेनसः॥१०॥ ऊं कृतं च सत्संवाभीष्टातपसोऽष्ट
 जायन तोराग्रजायतततः समुद्राणि वः समुद्राणां
 बाधधिसंवत्सरोऽग्रजायत॥ अहोरात्राणि विदध
 रविश्रवस्यमिषतोवशी सूर्याचंद्रमसौ धातायाया

पूर्वमकल्पयत् ॥ दिवच यथावीचं तारिहामयोः ॥ इत्य
 नेनाचमेत् ॥ ततसावित्र्या उत्थाय सूर्यायाश्च त्रयं दद्या
 त् ॐ उद्यं तमसस्य रिस्वः पशपतः ॐ नरं देवं देवत्रासु
 र्यमगन्म ज्योतिरुतमम ॥ ॐ उद्यं जात वेदसं देवं
 वहति केतवः ॥ दशे विष्वाय सूर्य ॥ २ ॥ ॐ चित्रं देवाना
 म दगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आपाद्या वा
 शिवीः ॐ तारिर ॐ सूर्यः ॥ अन्नाजगत्तस्युषम् ॥ ३
 ॐ न चाक्षुर्देवदितं पुरसा ॥ अक्षुः कसच्चरत् ॥ पश्येम
 शरदः शतं जीवेमशरदः शतं ॐ ऋणुयामशरदः
 शतं प्रव्रवामशरदः शतमदीनाः श्यामशरदः शतं म

सं.

३

यश्च शरदः शतात् । ततः ऊं हृदयानमः ऊं भूः शिरसे स्वा
हा ॥ ऊं भूवः शिखायै वषट् ॥ ऊं स्वः कवचाय फुम् ॥
ऊं भूवः नेत्रत्राय वौषट् ॥ ऊं भूवः स्वरस्त्राय फुम् ॥
१ त्सांगानि त्रिरावर्त्त ॥ जप्य स्वरूपं म् ॥ ऊं भूवः स्वः
विश्वारूपाणि प्रति संचत कविः प्रा सा वी द्म द्रिष्टि प दे च
त व्यदे विना क म र्थ्य त्स विता व रे ण्ये न प्र या ण म र्थ
सो विराजति म् ॥ अनेन सावित्री जपेन प्रातः संध्या ग
भजेन श्री भगवान् ॥ ब्रह्म स्वरूपी सविता देवता
प्रीयताम् वैश्य संध्या प्रयोगः समाप्तम् १८३१ सं.